

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

VIII. & de scorteis tunicis, quibus post peccatum Adamus indutus est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

binum omnia hæc ad allegoriam convertit. Hieronymus autem ante mundi hujus fabri-
cam conditum Paradisum affirmat in Traditionibus Ebraicis in Genef. Quod si conditum
hunc ante mundum opinatus est, utique extra mundum fuisse censuit. Moses bat Cepha
libr. de Paradiso, medium ipsum terras inter & firmamentum locat; in eumque dimissam
putat pī latronis animam, quod & de aliorum sanctorum animabus affirmant Severianus,
Severian.

Orat. 1. de
Cosmop. Quinetiam errorem Origenis paulo ante suam ætatem à Francisco Georgio
Eulog. apud renovatum scribit Sixtus Senensis libr. 5. Biblioth. Annot. 34, totamque eius loci questio-
Phis. Col. nem proximis Annotationibus exhaustum.

230. Alibi tamen Origenes Paradisum Eden, seu terrestrem eumdem esse scribit ac Paradi-
sum illum, in quem priorum anima post obitum dimittuntur; quem cum in terris collo-
caverit, ut supra dixi, illum quoque in terris esse necesse est. *Quia autem*, inquit Homil. 1. in B
Cantic. digens fuerit redire & esse cum Christo, quique in parvo fidelis inventus constitutor super
multa, ille glabrit & capiti voluptatem Domini, perductus ad locum quemdam qui pro hujusmodi ci-
borum copijs & varietatibus, deliciarum nominatur locus. Propter quod & in Eden positus dicitur,
quod delitas indicat.

VIII. Vt Paradisi plantatione myllicum quid notari finxit sibi Adamantius, ita scorteas
tunicarum, quibus Adamum post noxam Deus induit, textura corpus ipsum terre-
num & mortale significari somniavit, quo Adami anima illigata est, cum antea immorta-
lis esset & incorporalis; alioqui ridiculum fore Deum asserere, sic tamquam coriarium &

Irenaeus lib. futorem, animantes glubisse, & detractas pelles consuise. Hunc refellunt errorem Irc-
1. cap. 1. naus, & Tertullianus: iam enim ante Origenis ætatem inleverat. Refellit quoque & in C
Terr. adu. Cassiano quodam damnat Clemens Alexandrinus, ut monuit me Paulus Pellifrons, in
24. & liber. quo plusne ingenij amoenitatem an præstantiam doctrinæ laudem nescio. Refellunt &
De r. fort. Iustinus, seu quisquis auctor est Quæstionum ad Orthodoxos, & Auctor Dialogorum qui
carn. c. 7. Clem. Alex.
Syriac. l. 1. Calatio Gregorij Nazianzeni fratri tribuuntur, & Gregorius Nyssenus, & Chrysostomus,
Infin. qn. & Anatolius Sinaita, & Rupertus. Eumdem exprobant Origeni Methodius, Epiphanius,
49. Hieronymus, Sophronius, Stephanus Gobarus Tritheita, Iohannes Damascenus, Gly-
Cef. Dial. 5 cas, Cedrenus, & Nicetas.

Inscr. 149. In varios profecto sensus tractus est iste Scriptura locus: Methodius vestes scorteas,
Greg. Niss. non quidem mortale corpus esse dixit, sed corporis antea immortalis, deinde vero morta-
Orat. cat. lis effecti dissolutionem significare. Gregorius Nazianzenus corporis nuditate exprimi D
cap. 8. vultu immortale prius & nullis obnoxium morbis Adami corpus; vestibus vero, mortalita-
Chrys. Alex. tem, gravitatem, ac infirmitatem, quo corpus illud invaserunt. Nonnulli vero, quos refel-
18. in 3 Gen. lançog. in lit Theodoretus quæst. 39. in Genesim, scorteas tunicas esse dixerunt arborum cortices,
Aus. & Sin. Eleazar. lib. 11. quæ sunt velut arborum pelles & indumenta.

Rupert. lib. His suffragatoribus errore suum excusat Origenes, si eius esset manifestus. At quanta
3. cap. 27. fuerit ipsius in hac questione fluctuatio ex sequenti loco patet, quem Catena uno con-
in 3. Gen. Meth. apud sensu Origeni tribuant. Is ergo in Gen. 3. 21. postquam ineprum esse dixit Deum fingere
Epiph. Hær. detracatas animalium pelles confluentem, subdit: *ναδίτ τε οὐρανού τὸ ἔτος ἀντρών, λέγεται τὸς*
Phis. Col. *πρηστήν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀνθρώπου, πεδινὸς μόρος, οὐδὲ συλλεγόνων οἰναράρας προφε-*
134. *τον. εὐλογούσας αὐτὸν θεοῖς οὐρανοῖς οὐρανοῖς. Εἰ δέ οἱ πρηστοὶ τοῦ θεοῦ τοῦ μόρου οἱ Ε*
64. 5. in E. ad dñm. *τοῦτο τετέλεσται ἐν τῷ θεῷ οὐτοὶ μεν, καὶ οὐτοὶ εἰς τὰς αὐτοὺς μούς. Rursum vero si quis rem adeo absur-*
pist. ad ioh. *dam fugiens discerit scorteas tunicas non alias esse quam corpora, probable erit id quidem, & ad affen-*
Hiers. c. 3. *Hier. Epiph.* *sam trabere valent; non claram tamen, quale esse debet quod verum est. Nam si tunica scorteas carnes*
65. ad Pammach. *& ossa sunt, quonodo anteas dicit Adam: Hoc non es ex ossibus meis, & caro de carne mea?* Addit
cap. 3. *præterea nonnullos his circumseptos angustias existimasse scorteas tunicas esse moriendo*
Sophren. in *necessitatem Adamo & Eve post peccatum impositam: quod ipsum difficultate non ca-*
Epiph. ad *Serg.* *rere censer. Clarius in orthodoxam videtur concedere sententiam Homil. 6. in Gen. cum*
Gobar. a. *pn. phot.* *ait: Velim conferre illa infelicia indumenta, quibus primus homo, cum peccasset, indutus est, cum his*
Cod. 121. *sanctis & fidelibus indumentis. Et quidem illa dicitur Deus fecisse: Fecit enim, inquit, Deus tunicas*
Ioh. Dam. *de Harv. pelliceas, & induit Adam & mulierem ejus. Ille ergo tunice de pellicibus erant ex animalibus sumta: ta-*
Glyc. part. *libus enim operiebat indui peccatorem, pelliceis, inquit, tunicis, que essent mortalitatis, quam pro peccato*
1. & 4. *accepterat, & fragilitatis eius, que ex carnis corruptione veniebat, indicium. Itaque Auctor Dialogi*
Annal. *Nicer. Thef.* *De orthodoxa fide, qui Origeni vulgo tribuitur, ipsum inducit veram & in Ecclesia re-*
orbis fid. lib. *ceptam opinionem de tunicis illis scorteis, aduersus Marinum Bardesianum propon-*
4. hoc 21. *gnantem.*

Epiph. ad IX. Inter criminationes quas adversus Origenem collegit Epiphanius Hær. 64. cap.
16. Hiers. 4. & in Epistola ad Iohannem Hierosolym. una haec est: *Inter multa etiam illud auctor est di-*
cap. 4. *cere perdidisse imaginem Dei Adam: quod & Hieronymus repetit in Epistol. 61. ad Pammach.*
cap. 3. *Quasi Adamum voluerit in peccatum peccati, non gravi duntaxat corpore, sic tam-*
quam